[2018] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 640

ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਘ

ਬਨਾਮ.

ਚਮਨ ਰਾਣਾ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2763 ਆਫ 2018)

12 ਮਾਰਚ, 2018

[ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ: ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਿਛਾਖੜੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ

ਉੱਪਰ-ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਭਾਵ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ - ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ: ਸੇਵਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਸਿਰਫ਼ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। 17 ਤੋਂ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼,

ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੇਰੀ/ਲਚ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ: 1. ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਗੇ ਜੋ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣਗੇ। [ਪੈਰਾ 9] [644- ਐੱਫ-ਜੀ; 645-ਏ]

ਪੀ.ਐਸ. ਸਦਾਸਿਵਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ, (1975) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 152: [1975] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 356 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

2. ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 17 ਤੋਂ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁਨਾਮੀ ਲਿਆਏਗਾ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 11, 17] [645- ਜੀ; 647-ਐੱਚ; 648-ਏ]

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਕੇ. ਸਰਕਾਰ (2010) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 59: [2009] 16 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 249; ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ (2006) (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 368: [2005] 5 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 385; ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਰੀ (2013) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 179: [2013] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 609; ਸੀ. ਜੈਕਬ ਬਨਾਮ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਖਣਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (2008) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 115: [2008] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 634 - ਨਿਰਭਰ।

ਗਾਂਧੀਨਗਰ ਮੋਟਰ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਰਾਜ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਬੰਬੇ 202 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2013) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 566: [2013] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1004; ਦੇਵ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਓਰਸ, (2008) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 725: [2008] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 174-ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਿਤ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2013] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1004 ਪ੍ਰਤੱਖ ਪੈਰਾ 3

[2008] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 174 ਪ੍ਰਤੱਖ ਪੈਰਾ 3

[1975] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 356 ਪੈਰਾ 10 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਬੰਬੇ 202 ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪੈਰਾ 11

[2009] 16 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 249 ਪੈਰਾ 12 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2005] 5 ਸਪਲਾਈ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 385 ਪੈਰਾ 14 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2013] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 609 ਪੈਰਾ 15 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2008] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 634 ਪੈਰਾ 16 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2763 ਆਫ਼ 2018।

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 05.05.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ CWP ਨੰਬਰ 20322 ਆਫ਼ 2016 ਵਿੱਚ

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2764 ਆਫ਼ 2018।

ਸੰਜੈ ਕੁਮਾਰ ਪਾਠਕ, ਗਿਰੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ (ਬੀ.ਵੀ. ਬਲਰਾਮ ਦਾਸ ਲਈ), ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਰਾਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਦੀਪਕ ਗੋਇਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ 05.05.2017 ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ (BSF) ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੈਕਿੰਡ-ਇਨ-ਕਮਾਂਡ ਅਤੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਸਮੇਤ।

3. ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1996 ਅਤੇ 2000 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 28.11.1997 ਅਤੇ 16.06.2003 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੈਕਿੰਡ-ਇਨ-ਕਮਾਂਡ ਅਤੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2013) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 566 ਵਿੱਚ ਦੇਵ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2008) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 725 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ 25.09.2016 ਨੂੰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਆਮ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ (ACRs) ਵਿੱਚ "ਚੰਗਾ" ਐਂਟਰੀ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ' ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ

ਐਂਟਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਚਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਜਿਹੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।

5. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਚੰਗਾ' ਗਰੇਡਿੰਗ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਬੈਂਚਮਾਰਕ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ' ਸੀ। ਦੇਵ ਦੱਤ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ।

6. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੇਵ ਦੱਤ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

7. 25.11.1988 ਦੇ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲ ਤਰੱਕੀ ਡੀਓ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 1978 ਦੇ ਬੀਐਸਐਫ (ਸੀਨੀਅਰਟੀ, ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ 08.05.1990 ਨੂੰ 'ਚੰਗਾ' ਤੋਂ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ' ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਾਂਡੈਂਟ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਚਮਨ ਰਾਣਾ ਨੂੰ 13.09.1996 ਨੂੰ ਹੋਈ ਵਿਭਾਗੀ ਤਰੱਕੀ ਕਮੇਟੀ (ਡੀਪੀਸੀ) ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ

ਸੈਕਿੰਡ-ਇਨ-ਕਮਾਂਡ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ 08.05.1990 ਦੇ ਡੀਓ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗ੍ਰੇਡ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 20.02.1997 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। 25.03.1997 ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ 31.07.1997 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 07.05.1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 1997 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਡੀਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ-ਇਨ-ਕਮਾਂਡ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 28.11.1997 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸਨੇ 30.06.1998 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 14.09.1998, 22.08.2000, 22.08.2006 ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ 16.05.2007 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 28.08.2012, 07.11.2015 ਅਤੇ 20.11.2015 ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

8. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਗੁਲਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ 2000-2001 ਅਤੇ 2001-2002 ਵਿੱਚ ਡੀਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬੈਂਚਮਾਰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ 25.10.2001 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 09.01.2002 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਚਮਾਰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ 18.03.2002 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। 01.09.2004 ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 16.06.2003 ਨੂੰ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ 04.05.2005 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 08.01.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। 17.04.2008 ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਦੁਬਾਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11.08.2009 ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ 02.09.2009 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 01.01.2016 ਨੂੰ। 03.08.2015 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵੀ 27.11.2015 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

9. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਵ ਦੱਤ (ਉੱਪਰ) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 12.05.2008 ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ

ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ।

10. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੀ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਦਾਸਿਵਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ, (1975) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 152, ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 14 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਿਆਣੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

"2..... ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਜੂਨੀਅਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ। ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਿਆਣੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਾਹਤ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਅਤੇ ਜੋ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ

'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।"

11. ਗਾਂਧੀਨਗਰ ਮੋਟਰ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਬੰਬੇ 202 ਵਿੱਚ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:
"(2)..... ਹੁਣ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗੀ ਉਹ ਦੇਰੀ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਇਆ ਉਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਹਿਮ ਜਾਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ..."

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਥਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਕੇ. ਸਰਕਾਰ, (2010) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 59 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"16. ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ 'ਵਿਚਾਰ' ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਜੀਵ' ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ 'ਮ੍ਰਿਤ' ਜਾਂ 'ਪੁਰਾਣਾ' ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ 'ਮ੍ਰਿਤਕ' ਜਾਂ 'ਪੁਰਾਣੇ' ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ..."

13. ਦੇਵ ਦੱਤ (ਉਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਡੀਪੀਸੀ 16.12.1994 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਆਪਣੀ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 21.08.2001 ਨੂੰ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 26.11.2001 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ ਸਾਲ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਰਾਣਾ

2002 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੈਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"36. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ (ਭਾਵੇਂ ਮਾੜੀਆਂ, ਨਿਰਪੱਖ, ਔਸਤ, ਚੰਗੀਆਂ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ), ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਵਲ, ਨਿਆਂਇਕ, ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਸੇਵਾ (ਫੌਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ), ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਦੇ ਅਪਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਸਕੇ।

14. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਵ ਦੱਤ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ, (2006) (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 368 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"9. ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਯੂਕਲਿਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਲੰਬੀਆਂ ਚਰਚਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਚਰਚਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ। ਜੱਜ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ..."

15. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾਅਵੇ ਸੀ। ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਰੀ, (2013) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 179 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:-

"29.... ਬਿਨਾਂ ਵਜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਰੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ। ਸੀਮਾ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

16. ਜੈਕਬ ਬਨਾਮ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਖਣਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, (2008) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 115 ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਯਤਾ ਸਿੰਡਰੋਮ ਦੇ ਢੰਗ-ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

17. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 17 ਤੋਂ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹਦਾਇਤ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁਨਾਮੀ ਲਿਆਏਗੀ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ